

13-10-2026

มอร์นิง มูร์ลี

โอม ชานติ

บัพาดา

มธบัน

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของดินแดนแห่งความตายนี้ และดินแดนแห่งความเป็นอมตะกำลังได้รับการก่อตั้ง ดังนั้นลูกต้องไม่จดจำผู้ที่เป็นของดินแดนแห่งความตาย
- คำถาม:** พ่อเตือนลูกๆ ที่ยากจน (น่าสงสาร) ของท่านถึงเรื่องอะไร?
- คำตอบ:** ลูกๆ เมื่อลูกเคยบริสุทธิ์และปราศจากกิเลส ลูกนั้นเคยมีความสุขอย่างมาก ไม่มีใครมั่งคั่งเท่ากับลูก ลูกได้มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ผืนดิน ท้องฟ้า ทุกสิ่งเคยอยู่ในมือของลูก เวลานี้พ่อได้มาเพื่อให้ลูกมั่งคั่งอีกครั้ง
- เพลง:** ชื่นทางให้แก่คนตาบอดเกิด พระเจ้าที่รัก!

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตที่แสนหวาน ลูกดวงวิญญาณได้ยินเพลงแล้ว ใครได้พูดสิ่งนี้? พ่อทางจิตของดวงวิญญาณ ลูกๆ ทางจิตได้พูดกับพ่อทางจิตว่า: บาบา! ท่านถูกเรียกว่าอิศวร (พระเจ้า) และพ่อด้วยเช่นกัน พ่อใด? พ่อสูงสุด มีสองพ่อ หนึ่งคือพ่อทางร่างและอีกหนึ่งคือพ่อทางจิต ลูกๆ ของพ่อทางร่างร้องเรียกหาพ่อทางจิต: “โอ บาบา!” ชื่อของบาบา คืออะไร? ชีวา ชีวาที่ไม่มีตัวตนได้รับการกราบไหว้บูชา ท่านถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด พ่อทางร่างไม่สามารถเรียกว่าผู้ที่สูงสุด สูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อของทุกดวงวิญญาณคือผู้เดียวเท่านั้น ดวงวิญญาณที่มีร่างทั้งหมดจดจำพ่อ ดวงวิญญาณได้ลืมไปแล้วว่าพ่อของพวกเขา คือใคร พวกเขาเรียก: โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! โปรดให้ดวงตาแก่เราผู้ที่ตาบอดเพื่อที่เราจะสามารถตระหนักรู้จักพ่อของเราได้! “เราได้กลับมาตาบอดและเฝ้าแต่ลุ่มลุ่มคลุกคลานไปทั่วบนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ปลดปล่อยเราจากการลุ่มลุ่มคลุกคลานนี้เถิด!” พ่อมาทวงจรรและทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ เวลานี้เป็นยุคเหล็กและยุคทองกำลังจะมา ช่วงเวลาระหว่างยุคเหล็กและยุคทองเรียกว่ายุคแห่งการบรรจบพบกัน นี่คือนครแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมา และทำให้ผู้ที่กลับมาคดโกงสูงส่งอีกครั้ง ท่านทำให้พวกเขาเป็นผู้ที่สูงสุด ลักษณะและนารายณ์เคยเป็นผู้ที่สูงสุด เคยมีอาณาจักรแห่งราชวงศ์ของลักษณะและนารายณ์ พ่อมาและเตือนลูกถึงสิ่งนั้น ลูกผู้คนของบาร์ตเคยเป็นชาวสวรรค์เมื่อ 5000 ปีที่แล้ว และเวลานี้เป็นชาวนรก ห้าพันปีที่แล้วบาร์ตเคยเป็นสวรรค์และได้รับการยกย่องอย่างมาก เคยมีพระราชวังทองคำประดับด้วยทองและเพชร เวลานี้ไม่มีสิ่งใดเลย ในเวลานั้นไม่มีศาสนาอื่นใด มีเพียงสุริยวงศ์เท่านั้น ผู้ที่เป็นของจันทรวงศ์มาในภายหลัง พ่ออธิบายว่า: เพียงลูกเท่านั้นที่ได้เป็นของสุริยวงศ์ แม้ว่าเวลานี้พวกเขายังคงเฝ้าแต่สร้างวัดให้กับลักษณะและนารายณ์ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดที่อาณาจักรของลักษณะและนารายณ์คงอยู่ หรือพวกเขาได้รับอาณาจักรของพวกเขาอย่างไร พวกเขาเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาลักษณะและนารายณ์ แต่ไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับพวกเขา และดังนั้นนั่นคือศรัทธาที่มีตบอด ผู้คนกราบไหว้บูชาชีวาและลักษณะและนารายณ์ แต่ไม่มีใครรู้ถึงชีวประวัติของพวกเขา ชาวบาร์ตเองพูดว่าพวกเขาไม่บริสุทธิ์: “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บาบา โปรดมา! มาและปลดปล่อยเราจากความทุกข์และจากอาณาจักรของราวัน” พ่อมาและปลดปล่อยทุกคน ลูกๆ รู้ว่าเคยมีเพียงอาณาจักรเดียวในยุคทอง พรรคคองเกรสและบานูคานธีก็ต้องการก่อตั้งอาณาจักรของรามอีกครั้งด้วยเช่นกัน “เราต้องการที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์” ลูกสามารถมองเห็นว่าสภาพของชาวนรกเป็นเช่นไรในเวลานี้ นี่เรียกว่านรก โลกปีศาจ บาร์ตเดียวกันนี้เคย

เป็นโลกของเทพ เวลานี้ได้กลายเป็นโลกของปีศาจ บาบาสอบถามว่าลูกได้ใช้ 84 ชาตเกิด และไม่ใช่ 8.4 ล้านชาตเกิด พวกเขาได้เขียนสิ่งที่โกหกในคัมภีร์ ห้าพันปีก่อนวันนี้ มันเคยเป็นสถานที่แห่งการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลศ ไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาหรือนามหรือร่องรอยของความทุกข์ใดที่นั่น นั่นเรียกว่าดินแดนแห่งความสุข พ่ออธิบายว่า: ตั้งเดิมแล้วลูกเคยเป็นผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ ลูกได้มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก ลูกใช้ 84 ชาตเกิด ไม่ใช่ 8.4 ล้านชาตเกิด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเวลานี้ได้มาเพื่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกแก่ลูกๆ พ่อกำลังพูดกับลูกดวงวิญญาณ ในขุมหม่นทางจิตอันเป็นมนุษย์ผู้ที่ถ่ายทอดเรื่องราวของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาให้แก่มนุษย์ เมื่อครั้งที่เคยเป็นสวรรค์ ไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์แม้เพียงคนเดียวเป็นเวลาถึงครึ่งวงจร เวลานี้ไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์แม้สักคนเดียว นี่คือนิรันดร์ที่ไม่บริสุทธิ์ พ่ออธิบายว่า: ในกิตะมีการเขียนว่าพระเจ้าศรีกฤษณะพูด ศรีกฤษณะไม่ใช่พระเจ้าและทั้งไม่ใช่ผู้ที่ถ่ายทอดกิตะ ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้ถึงคัมภีร์ศาสนาของพวกเขาเอง พวกเขาได้ลืมนิรันดร์ของตนเองไปแล้ว มีศาสนาหลัก แรกสุดคือศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของสุริยวงศ์ และแล้วก็มีจันทร์วงศ์ ทั้งสองรวมกันคือศาสนาเทพ ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ที่นั่น ลูกได้อยู่ในดินแดนแห่งความสุขมาเป็นเวลา 21 ชาตเกิด แล้วในอาณาจักรของราวัน หนทางความเลื่อมใสศรัทธาก็ได้เริ่มขึ้น เมื่อใดที่ชีพบาบา? เมื่อเป็นเวลากลางคืน บาบามาเมื่อชาวบาร์ตอยู่ในความมืดมิดที่สุด พวกเขาเฝ้าแต่กราบไหว้สักการะ พวกเขาไม่รู้ถึงชีวประวัติของสักคนเดียว พวกเขาเฝ้าแต่ล้มลุกคลุกคลานไปทั่วในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไปทั่วสถานที่จาริกแสวงบุญ แต่ไม่ได้รับคุณประโยชน์ใดเลยที่นั่น พ่อพูดว่า: พ่อมาและให้ความรู้ที่แท้จริงนี้แก่ลูกผ่านบราห์มา ผู้คนร้องเรียก: 'โปรดชี้หนทางไปสู่ดินแดนแห่งความสุขและดินแดนแห่งความสงบแก่เราเถิด' พ่อพูดว่า: 5000 ปีที่แล้วพ่อได้ทำให้ลูกมั่งคั่งอย่างมาก ลูกได้สูญเสียทั้งหมดนั้นไปที่ไหน? ลูกเคยมั่งคั่งอย่างมาก ใครจะเรียกสิ่งนั้นว่าบาร์ต? บาร์ตเคยเป็นดินแดนที่สูงส่งที่สุด อันที่จริง นี่คือนิรันดร์ที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เพราะมันเป็นสถานที่เกิดของพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อมาและให้การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่แก่ผู้คนของทุกศาสนา เวลานี้เป็นอาณาจักรของราวันเหนือทั้งโลก ไม่ใช่เพียงลังกา ก็เลสเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ เมื่อเป็นอาณาจักรของสุริยวงศ์ บาร์ตเคยปราศจากกิเลสและเวลานี้มีกิเลส ทั้งหมดเป็นชาวอนรรฆ ผู้ที่เป็นของขุมหม่นเทพในยุคทองได้ใช้ 84 ชาตเกิด และแล้วพวกเขาก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของขุมหม่นปีศาจ เวลานี้พวกเขาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของขุมหม่นเทพอีกครั้ง บาร์ตเคยมั่งคั่งมาก และเวลานี้ได้กลับมายากจนเหตุนี้เองบาร์ตจึงกำลังร้องขอ พ่อเตือนลูกๆ ที่น่าสงสารว่า: ลูกๆ ลูกเคยมีความสุขอย่างมาก ไม่มีใครอื่นสามารถได้รับความสุขมากเท่ากับลูก ผืนดิน ท้องฟ้า ทุกสิ่งเคยอยู่ในมือของลูก ด้วยการให้ระยะเวลานานของวงจรในคัมภีร์ พวกเขาได้ทำให้ทุกคนหลับในการหลับไหลเช่นปีศาจของกุมภกรรณ บาร์ตเคยเป็นวัดของชีวิตที่ก่อตั้งโดยชีพบาบา เคยมีความบริสุทธิ์ที่นั่นและเหล่าเทพเคยปกครองในโลกใหม่นั้น มนุษย์ไม่แม้กระทั่งรู้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างราเตและกฤษณะเป็นเช่นไร แต่ละคนได้มาจากต่างอาณาจักร แล้วในการแต่งงานของพวกเขา พวกเขาได้กลายเป็นลักษณะและนารายณ์ ไม่มีมนุษย์คนใดมีความรู้นี้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้ทางจิตนี้ พ่อพูดว่า: เวลานี้จึงกลับมาเป็นดวงวิญญาณ! จดจำพ่อ พ่อสูงสุดของลูก! ลูกจะกลับมาสาโทประธานจากทาโมประธานด้วยการจดจำระลึกถึง ลูกมาที่นี่เพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ นั่นคือจากไม่บริสุทธิ์เป็นบริสุทธิ์ เวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน อาณาจักรของราวันเริ่มต้นด้วยความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนทั้งหมดที่ทำความเลื่อมใสศรัทธานั้นอยู่ในกรงเล็บของราวัน ทั้งโลกอยู่ในกรงขังของราวันที่เป็นกิเลสทั้งห้า พวกเขาอยู่ในกระท่อมของความทุกข์ พ่อมาและปลดปล่อยทุกคน พ่อกลายเป็นโกลด์และพา

ทุกคนกลับบ้าน เหตุนี้เองจึงมีสงครามมหาภารตะ และสงครามได้เกิดขึ้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว เช่นกัน เวลานี้พ่อกำลังก่อตั้งสวรรค์อีกครั้ง ไม่ใช่ว่าผู้ที่มีความมั่งคั่งอย่างมากอยู่ในสวรรค์ เวลานี้คือนรก พ่อ ถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ไม่ใช่แม่น้ำ ทั้งหมดนั้นคือหนทางของความ เลื่อมใสศรัทธา เพียงบาบาเท่านั้นที่มาและอธิบายสิ่งเหล่านี้ ลูกรู้ว่าหนึ่งนั้นคือพ่อทาง ร่างกาย อีกหนึ่งคือพ่อทางจิตวิญญาณจากเหนือโลก และพ่อที่สามคือพ่อที่จะเอื้อมต่ออันนี้ พ่อทางจิตวิญญาณจากเหนือโลก ชีพบาบา ก่อตั้งศาสนาบราห์มินผ่านบราห์มา ท่านสอน ราชายโคะเพื่อทำให้บราห์มินกลายเป็นเทพ เป็นดวงวิญญาณที่เกิดขึ้นใหม่ ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันได้ละร่างกายและไปรับอีกร่างหนึ่ง พ่อพูดว่า: พิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณและ จดจำพ่อ พ่อของลูก และลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ อย่าได้จดจำผู้มีร่างกาย เวลานี้เป็นตอน สิ้นสุดของดินแดนแห่งความตาย และดินแดนแห่งความเป็นอมตะกำลังได้รับการก่อตั้ง ศาสนานับไม่ถ้วนทั้งหมดจะถูกทำลาย ในยุคทองเคยมีเพียงศาสนาเทพเดียว และแล้วก็มี จันทรารวงศของรามและสีดาในยุคเงิน พ่อเตือนลูกๆถึงทั้งวงจร เพียงพ่อเท่านั้นก่อตั้งดิน แดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข มนุษย์ไม่สามารถให้การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ ที่ไม่มีกิเลสแก่มนุษย์ได้ กुरुทั้งหมดเหล่านั้นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูก คือลูกๆ ของพระเจ้า ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในโชคแห่งอาณาจักรของลูกจากบาบา อาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้ง ปวงประชามากมายจะต้องถูกสร้างขึ้น หยิบมือเดียวจาก จำนวนมากมายจะกลายเป็นราชา ยุคทองถูกเรียกว่าสวนดอกไม้ เวลานี้เป็นป่าหนาม อาณาจักรของราวันเวลานี้กำลังเปลี่ยนแปลง การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น เวลานี้ลูกกำลังได้ รับความรู้นี้ ลักษณะมีและนารายณ์ไม่มีความรู้นี้ ความรู้นี้ได้หายไป ไม่มีใครในหนทางความ เลื่อมใสศรัทธารู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ พ่อคือผู้สร้าง แม้กระทั่งบราห์มา วิษณุ และชาง กาก็เป็นสิ่งที่สร้าง เมื่อลูกพูดถึงการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน สิทธิต่อมรดกก็สูญไป บาบาและให้มรดกแก่ทุกคน เพียงผู้ที่มาในตอนเริ่มต้นของยุคทองเท่านั้นที่ใช้ 84 ชาติ เกิด ชาวคริสต์ใช้ประมาณ 40 ชาติเกิด ผู้คนล้มลุกคลุกคลานไปทั่วอย่างมากมายเพื่อแสวงหา พระเจ้า ลูกไม่ล้มลุกคลุกคลานไปทั่วอีกต่อไป จดจำพ่อผู้เดียวและลูกจะกลับมาสาโท ประธานจากทาโมประธาน นี่คือการจาริกแสวงบุญ นี่คือนหาวิทยาลัยของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ลูกๆดวงวิญญาณกำลังศึกษา ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาพูดว่า ดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของ การกระทำ อย่างไรก็ตามเป็นดวงวิญญาณที่ใช้ชีวิตชาติเกิดหนึ่งตามการกระทำของพวกเขา เป็นดวงวิญญาณที่ทำการกระทำที่ดีหรือไม่ดี เวลานี้ในยุคเหล็ก การกระทำของลูกเป็นบาป ขณะที่ในยุคทองการกระทำของลูกเป็นกลาง ไม่มีการทำบาปใดที่นั่น นั่นคือโลกของดวง วิญญาณบุญ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อบัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสสแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อผู้เดียว ทำการกระทำที่สูงส่ง เนื่องจากลูกได้พบพ่อแล้ว ลูกต้องไม่ล้มลุกคลุกคลานไปในหนทางใด
2. คงอยู่อย่างมีสำนึกถึงสิ่งที่พ่อได้เตือนลูก และคงรักษาความสุขที่ไม่สิ้นสุดไว้ อย่าได้ จดจำผู้มีร่างกายใด

- พร:** ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของพลัง และสังเวความอ่อนแอทั้งหมดของลูกด้วยความรัก
สิ่งขับเคลื่อนของความรักคือการสังเว การสังเวบางสิ่งด้วยความรัก แม้กระทั่งบางสิ่งที่ยากลำบากหรือเป็นไปได้ก็กลับมาเป็นไปได้และง่ายดาย ดังนั้นด้วยพรของการเป็นตัวของพลัง จงสังเวความอ่อนแอทั้งหมดของลูก ไม่ใช่จากการบังคับ แต่ด้วยหัวใจของลูก เพราะเพียงสัจจะเท่านั้นที่พ่อผู้เป็นสัจจะยอมรับ ดังนั้นอย่าได้เพียงแต่ร้องเพลงแห่งความรักของพ่อเท่านั้น แต่จงกลายเป็นตัวของสภาพอะแวน (ละเอียดอ่อน) เช่นเดียวกับพ่อ และทุกคนจะร้องเพลงถึงลูก
- คตพจน:** เมื่อมีการจดจำระลึกถึงผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจเดียวในความคิดและความฝันของลูก แล้วลูกก็จะกล่าวได้ว่าเป็นทาปาสวีที่แท้จริง

*** โอม ชานติ ***

สัญญาที่จะละเอียดอ่อน: โอบรับจิตวิญญาณของการยกระดับผู้อื่น และยกระดับผู้ที่ประณามลูก

บัปตาทำให้ศรีมัทเสมอว่า: มีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ในจิตใจของลูกต่อทุกคน ดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอ มีทัศนคติของการยกระดับแม้กระทั่งผู้ที่ประณามลูก ความคิดของลูกต่อทุกคนควรสูงส่งและไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเสมอ มีความรู้สึกของการเป็นผู้ประทานอย่างสม่ำเสมอ เมื่อลูกมีการเปลี่ยนแปลงตนเองอยู่เสมอ แล้วด้วยการกระทำที่สูงส่งของลูก ลูกก็สามารถให้แรงบันดาลใจผู้อื่นที่จะทำการกระทำที่สูงส่ง เพียงเท่านั้นที่ลูกจะถูกรู้ว่าเป็นผู้ที่ยกระดับผู้อื่น

คำพูดที่ล้ำค่าของมาเดซารี

1) อะไรคือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของมนุษย์? วิธีการที่ถูกต้องในการบรรลุเป้าหมายนั้น

มนุษย์ทุกคนอย่างแน่นอนต้องคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เหมาะสมที่จะทำให้ชีวิตของเขาหรือเธอดี ชีวิตมนุษย์นั้นเพื่ออะไร? เราควรทำอะไรในสิ่งนั้น? ขอให้ฉันถามหัวใจของฉัน: ฉันมองเห็นการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของฉันไหม? ก่อนอื่นใด เราต้องการความรู้ในชีวิตมนุษย์ของเรา แล้วเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของชีวิตนี้คืออะไร? อย่างแน่นอนลูกจะยอมรับว่าลูกต้องการความสุขและความสงบที่สมบูรณ์ตลอดเวลา ฉันจะได้รับสิ่งนั้นตอนนี้ไหม? ในยุคเหล็กที่มีดมนี่ ไม่มีอะไรนอกจากความทุกข์และความไม่สงบ ดังนั้น เราต้องคิดเกี่ยวกับว่าเราสามารถมีความสุขและความสงบได้อย่างไร 'ความสงบและความสุข' สองคำที่ปรากฏขึ้นมาอย่างแน่นอนต้องมีอยู่ในโลกนี้ ด้วยเหตุนี้เองผู้คนจึงร้องขอมัน หากคนหนึ่งจะพูดว่าเขาไม่เคยเห็นโลกเช่นนั้น แล้วลูกจะเชื่อในโลกเช่นนั้นได้อย่างไร? ได้มีการอธิบายว่า ลูกมีสองคำ 'กลางวันและกลางคืน' ดังนั้นต้องมีกลางวันและกลางคืนอย่างแน่นอน ไม่มีใครสามารถพูดได้ว่าเขาเห็นเพียงแต่กลางคืน และดังนั้นเขาจะสามารถเชื่อในการมีอยู่ของกลางวันได้อย่างไร? อย่างไรก็ตาม เนื่องจากมีสองชื่อ ทั้งสองจึงต้องมีบทบาทอย่างแน่นอน อันที่จริงฉันเคยได้ยินเช่นกันว่า เคยมีสภาพที่สูงกว่ายุคเหล็ก ซึ่งถูกเรียกว่ายุคทอง หากเวลาจะดำเนินต่อไปอย่างที่เป็นอยู่ในเวลานี้ แล้วเหตุใดชื่อ "ยุคทอง" จึงถูกให้ไว้ล่ะ? เช่น ที่ลูกมี

สภาพ ทารก เด็ก หนุ่มสาว ผู้ใหญ่ และก็เฝ้าแต่เปลี่ยนแปลงเช่นนี้ โลกเช่นกันก็เฝ้าแต่เปลี่ยนแปลงในแบบเดียวกัน มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างชีวิตวันนี้และชีวิตนั้น ดังนั้นเราต้องพยายามและสร้างชีวิตที่สูงส่งเช่นนั้น

2) การขยายของโลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และโลกที่มีตัวตน

มีสามโลก หนึ่งคือโลกที่ไม่มีตัวตน สองคืออาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และสามคือโลกที่มีตัวตน เวลานี้ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน และรู้ว่าชุมชนมนุษย์อาศัยอยู่ในโลกที่มีตัวตน แล้วก็เพิ่งมีโลกของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ความคิดก็เกิดขึ้นว่า: อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนี้ดำรงอยู่ตลอดเวลาไหม หรือบทบาทของมันดำเนินไปเพียงระยะเวลาสั้นๆ เท่านั้น? ชาวโลกคิดว่าอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้นอยู่เหนือขึ้นไป เทวดานางฟ้าอาศัยอยู่ที่นั่นและถูกเรียกว่าสวรรค์ พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะไปที่นั่นและมีประสบการณ์ของความสุขอย่างไรก็ตาม เวลานี้ชัดเจนว่าสวรรค์และนรกดำรงอยู่ในโลกนี้ โลกเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อนซึ่งเราได้นิมิตของดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์นั้น เริ่มขึ้นในยุคทองแดง เมื่อหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้น ก็ชัดเจนว่าโลกที่ไม่มีตัวตนและโลกที่มีตัวตนดำรงอยู่ตลอดเวลา เราไม่สามารถพูดได้ว่าอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนมีอยู่ตลอดเวลา เป็นเพียงในเวลานี้เท่านั้นที่เราได้นิมิตเป็นพิเศษของบราห์มา วิษณุ และชางก้า เพราะเป็นเวลานี้ที่พระเจ้าสร้างสามรูปที่ด้วยสิ่งนี้ท่านจึงได้ดำเนินการกิจทั้งสามของท่าน อัจชะ